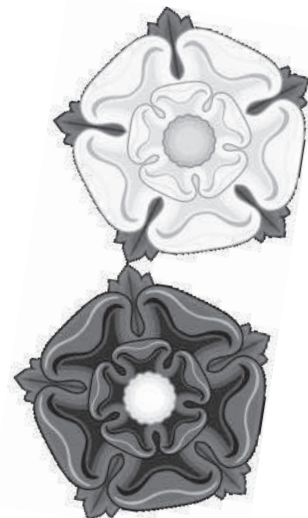

Válka růží

1. Už rozplynul se hustý dým derry down hej down-a-down
nad ztichlým polem válečným derry down
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem
je válka růží derry derry derry down hej down.
2. Nečekej soucit od rváče derry down hej down-a-down
kdo zabíjí ten nepláče derry down
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny
je válka růží derry derry derry down hej down.
3. Dva erby dvojí korouhev derry down hej down-a-down
dva rody žijí jeden hněv derry down
kdo změří kam se nahnul trůn zda k Yorkům nebo k Lankastrům?
je válka růží derry derry derry down hej down.
4. Dva rody dvojí korouhev derry down hej down-a-down
však hlína pije jednu krev derry down
ať ten či onen přežije vždy nejvíc ztratí Anglie
je válka růží derry derry derry down hej down.

Škatule

1. Času díž přetéká portýr mříž odmyká
fortna v pantech skřípe otvírá se nikdo ať nemešká
pojd'te blíž pojd'te dál kdo s sebou smutek vzal
na hřebík ho pověsil a hned se smál.

R: Škatuli má každej z nás a v ní sny zamčený
jednou za rok najdeš klíč ztracený
jedenkrát každej z nás jim uzdu povolí
jedenkrát každej ví co je v ní.

2. Pro ty z vás co náhodou smutek doma nechali
dobrou náladu jim opatříme nic ji nezkalí
pojd'te blíž pojd'te dál chud'as boháčem se stal
neboť když mu bylo nejhůř tak se smál.

R: Škatuli má každej z nás ...

Rákosí

- C F C Am Dm G7*
1. Když rákosí větrem se chví dým nestoupá každý tvor ví
C Dm Am F G7 C
že bouře zlá skloní hlavy nám ten čas i já pokání znám.
2. Na vodní pláň lehá si stín krajina zlá šedá jak cín
už neskrývá povahu svou zlou než přijde déšť spojí se s tmou.
3. Už přišel déšť tvář neskrývá omývá zem tu vláhu zná
a rákosí stříbrem rozhoupá a v potocích listí vykoupá.
4. Dokázal déšť letní tíhu smýt omyl i tvář duši nechal být
z ní roste stín jas jí upírá před sluncem mříž pevně zavírá.

Skládanka

1. Tak od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám.
Jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to co bych chtěl.
Snad se mi zdáš nebo nechápu nic,
snad jsem jen blázen, co chtěl bych víc,
ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných chvil.
2. Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc.
Cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc.
Poprvé blízko, blízko tě mám
a tvoje tvář je plná stop mých,
začnu se bát jestli to moje „rád“ ti neublíží.
3. Už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít.
Uklidím okurky, polštáře, naposledy pusu ti dám.
Ruce si chvíli nebudu mýt
pel z tvouj kůže nechci si vzít,
tak zase zítra ty můj vánku milovaný.
4. Tak od dneška vím...
ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných chvil, milovaná.

Krásnou Vysočinou

C Ami Emi C Ami F
R: Půjdem krásnou vysočinou, moje milá, půjdem krásnou vysočinou až k nám,
G C Ami Emi F G C
půjdem krásnou vysočinou, moje milá, v jejích kopcích já domov svůj mám.

1. Proč se ve tvých krásných očích slzy třpytí, proč jsi smutná, že svůj kraj opouštíš,
tam, kam půjdem, přeci stejné slunce svítí, tam mou krásnou zem uvidíš.

R: Půjdem krásnou vysočinou...

2. Na loukách, kde v mokré trávě rosa zvoní,
v údolích, kde z pramenů můžeš pít,
v kráse kopců, z kterých divoký vřes voní,
tam, láska má, chci s tebou žít.

R: Půjdem krásnou vysočinou...

3. Zazní zpěv a zazní radost vysočinou,
na všech kopcích budou tančit a hrát,

R: Půjdem krásnou vysočinou, moje milá,
chceš-li nevěstou mojí se stát.

Dlouho nejel žádnéj vlak

- D Em D Em*
1. Už dlouho nejel žádnéj vlak já ležel v náspu jenom tak
D Hm Em A7
pod zpola vyvrácenou tabulí
tam nápis dávno sloupal čas kde jsem to věděl jenom d'as
a já hladovej cpal se hrstí hořkejch bobulí.
2. Vtom nákej hlas a druhej s ním byl slyšet divným nádražím
já v týle cejtil strach co do mě vjel dva muži mladší pozdravil
a starší žertem copaks pil
a proč tu ležíš zeptat jako kdybych se tě směl.
- D Hm E7*
- R: Tak rád já ruku svoji vložil do dlaně co ke mně vztáh
D E7 A7
čert vem co dávnou už jsem prožil zase stojím pevně na nohách.
3. Tak jsem jim teda všechno řek jak vydal jsem se hledat flek a chtěl se domů vrátit jako král
jak na dráze jsem zprvu dřel a strhanej jel na sever a co kdo chtěl tam na kytaru za pár šupů hrál.
4. Já rozmejšlel se spoustu dní mám chytit si vlak nákladní, a nebo pod něj lepší byl by skok
vždyť na něm čert ví kam bych jel ale pod ním nic nevěděl, co bude zejtra za měsíc a nebo příští rok.
- R: Tak rád já ruku svoji vložil... (2x)

Rodné údolí

1. D Cesta má přede mnou v dáli mizí každý krok v srdci mém zabolí $A7$
 D $D7$ G D $A7$ D
zakrátko bude mi všechno cizí nespátřím své rodné údolí.

R: G D $A7$ D
 G D $A7$ D
Zavolám nashledanou nashledanou nashledanou rodné údolí.
Zavolám nashledanou nashledanou při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí jak se stmívá nevidí co jsem měl tolik rád
jediné co mi teď ještě zbývá rodnému údolí sbohem dát.

R: Zavolám nashledanou...

3. Proč se den za každou nocí vrací proč se čas na chvíli nezastaví
nemusel bych ti své sbohem dáti kdyby dnešní den na věky byl.

R: Zavolám nashledanou...

Zvědavá píseň

- C* *A7* *D7* *G7* *C* *F* *C* *G7*
1. Tuhle píseň zvědavou si zpívej každý den, do stanu když zatejká, tak usmívej se jen.
C *A7* *D7* *G7* *C* *F* *C*
Tuhle píseň zvědavou si do chlebníku vem a zpívej jí holkám, co maj oči jako len.
F *E* *A7* *D7*
Když ti chatrč znenadání voda odnese, nebo když tě kanec honí zrána po lese,
G7 *C* *B H7* *A7* *D7* *G7* *C*
Neochabuj ani chvílku, zpívej z plných plic, hned budeš mít na tom světě víc.
2. Tahle píseň zvědavá, ta má čarovnou moc, i když v lese zabloudíš a padne na tě moc,
Mravenci když do spacáku zalezou ti jen, nic si z toho nedělej a jdi spát klidně ven.
Ať tě veze nóbl parník, nebo starej prám, když tě někdo nakopne, či spadne na tě trám,
Neochabuj ani chvílku, zpívej z plných plic, hned budeš mít na tom světě víc.

Hvězda na vrbě

Ami Emi Ami F Emi G7 C

1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraky,
Emi Ami Emi Ami Dmi G7 Emi E A C

At' je nikdy neobrací k vrbě křivolaký.

Emi Ami Emi Ami F Emi G7 C

Jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,

Emi Ami Emi Ami Dmi F Ami

Že na větvi kromě listí visí malá hvězda.

C F C F

- R: Viděli jsme jednou v lukách plakat na tý vrbě kluka,

Dmi B D7 G7

Který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.

2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
At' jde přesto klidně hájem, hvězda někdy spadne.
At' se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
A pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

Pole s bavlnou

1. /:Pane můj, co na nebi je tvůj dům, má máma můj život dala katům,
G7 (C)

Katům mým v polích s bavlnou:/.
C7 F C G7

R: Den za dnem kůže zná bič katů, vidíš jen černý záda bratrů, jak tam jdou v polích s bavlnou.
C C7 F C G7 C

To co znáš ty v Louisianě, černý záda znaj i v Texarcaně i tam jdou v polích s bavlnou.

2. Já vím, brzy musí přijít soud, černý záda práva na něm vyhrajou,
Boží soud v polích s bavlnou.

R: Den za dnem...

3. Chtěl bych jít na potem vlhký lány, tak řekni, Pane můj, černý zvoň hrany
Katům svým v polích s bavlnou.

R: Den za dnem...

4. Dnes měj Pane, co v nebi je tvůj dům, mou duši, když život patří katům,
Katům mým v polích s bavlnou.

R: Den za dnem...

Ještě jedno kafe

Emi

D

1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
C *H7*
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
Emi *D*
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
C *H7*
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

C

H7 C

H7

Emi

- R: Ještě jedno kafe bych si dal, ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.
2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.
- R: Ještě jedno kafe...
3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřívana.
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.
- R: Ještě jedno kafe...

Kometa

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7 C E7
zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi G7 C

- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi E E7 Ami
o lásce, o zradě, o světě a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech tajemství, která teď neseme na bedrech.
  4. Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R: Na na na ...
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.
  6. Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.
- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se, o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás
a kometě ...

Vesnická romance

1.   *A*   *E*   *E7*   *A*
1. Když přšelo, jen se lilo a tele doma nebylo,
          A7   *D*   *A E*   *A*
jela Anička na kole hledati tele na pole.
2. Na poli tele nebylo, a přšelo, jen se lilo,
na poli byl jen Pepíček, on jí nabídl deštníček.
3. A za ruce se držíce, došli spolu do vesnice,
slunce už zase svítilo, nepršelo a nelilo.
4. Andulko, mé dítě, vy se mi tuze líbíte,
spatřila malou rybičku, jak polykala vodičku.
5. A od té doby kdekdo ví, že život není růžový,
Že za pecí je tepleji, než ve švestkové aleji.